

[Pia Kjærsgaard]

selvfølgelig er meget glædeligt. Det er så op til dette Folketing at leve op til ansvaret og sikre, at patienternes tarv bliver varetaget.

Fremskridtspartiet har før forsøgt gennem konkrete forslag at sætte en stopper for strejker på vore sygehuse, men vi har set, at sådanne forslag ikke har haft tilslutning herinde – forstå det, hvem der kan.

Da finansministeren afsluttede sine overskomsforhandlinger, skete det med nogle kraftige forbedringer for de offentligt ansatte, som vi overhovedet ikke har råd til, og som kun kan henføres til et ynkeligt forsøg på at skaffe denne regering nogle flere stemmer i et valgår. Det er ikke lykkedes, men det offentlige har fået forøget sine udgifter. Disse forbedringer finder Fremskridtspartiet også må gælde for lægerne, og derfor har vi ment, at en voldgiftsret må sikre disse ændringer.

Lægerne vil også have kortere arbejdstid, end de har nu, men hvorfor skulle lægerne være mere privilegerede end andre på arbejdsmarkedet? Nej, der må sættes en effektiv stopper for den uro, der alt for ofte er i sundhedssektoren, ikke mindst blandt læger.

Jeg skal beklage, så lidt arbejdsministeren havde gjort ud af sin ordførertale. Arbejdsministeren kom ind på, at retten til frie forhandlinger betyder, at arbejdsmarkedets parter skal klare det selv. Jeg må sige, at jeg har opfattet det, som om den ret, regeringen taler så smukt om, er retten til ikke at foretage sig noget som helst.

Socialdemokratiet sagde, at det ikke var første gang, Fremskridtspartiet ville diktere parterne. Jeg vil gå så vidt som til at sige, at i et sundt samfund burde parterne selv finde ud af det. Jeg tror ikke, der er ret mange, ikke engang herinde, der vil påstå, at vi i dag har et sundt samfund. Hvis vi havde et sundt samfund, var der nemlig ikke behov for Fremskridtspartiet, og det er der jo fortsat. Vi har faktisk et sygt samfund, og derfor burde Folketinget løse nogle af de konflikter, som er på vej.

Så var der jo afvisning på én gang fra de Konservative, Venstre, CD og Kristeligt Folkeparti. Det klarede hr. Bo Kristensen lige på en studs og henholdt sig til arbejdsministerens redegørelse. Den er jeg absolut ikke enig i og derfor heller ikke enig med de Konservative, Venstre, CD eller Kristeligt

Folkeparti. Det kan hr. Bo Kristensen godt hilse mange gange i morgen tidlig og sige.

SF mener, at parterne er voksne nok til at klare ærterne selv. Det er jeg dybt uenig i. Jeg har en nær bekendt, som lige har været indlagt og stadig væk burde være indlagt, men som er blevet sendt hjem, fordi man i øjeblikket er i færd med at tømme hospitalerne for alt, hvad der overhovedet kan kravle ud derfra, fordi man forventer, at konflikten træder i kraft. Det har Fremskridtspartiet forsøgt at forhindre. Det var beklageligt, at det ikke lykkedes.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Miljø- og planlægningsudvalget (27/3 87):

Udtræder: Albrechtsen (VS)

Ny stedf.: Gade (SF)

Arbejdsmarkedsudvalget (27/3 87):

Udtræder: Erenbjerg (S)

Ny stedf.: Joanna Rønn (S)

Det politisk-økonomiske udvalg (27/3 87):

Udtræder: Erling Olsen (S)

Nyt medl.: Ritt Bjerregaard (S)

Miljø- og planlægningsudvalget (31/3 87):

Udtræder: Tørnæs (V)

Nyt medl.: Bente Nielsen (V)